

הנחיה מס' 5.9 - הגשת חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בשלב המעצר	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	25 יוני 1991; 2 ינואר 1994

5.9 הגשת חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בשלב המעצר

1. במקרים רבים חוות הדעת של המעבדה לזיהוי פלילי (להלן: "מז"פ") מהווה גורם מכריע בהחלטת בית המשפט על מעצר חשוד. למשל, כשמדובר בזיהוי חומר כסם, זיהוי טביעות אצבע וכדומה.
2. בבקשה למעצר חשוד, המושתתת על חוות דעת של מז"פ יש לדרוש - במידת האפשר - חוות דעת מלאה ממז"פ, ולא להסתפק ב"מברק" או במזכר של מז"פ, אשר חוקרי המשטרה נוהגים להעביר עם התיק. זאת, על מנת שהתשתית העובדתית המוצגת בפני בית המשפט תהיה מלאה עד כמה שניתן. דרישה זו הופנתה לפרקליטות בהחלטה שניתנה בבית המשפט העליון בעניין מעצר.
3. יחד עם זאת, לעיתים מתעורר צורך לבקש מעצר בדחיפות, אף על פי שחוות דעת מז"פ עדיין לא נערכה כמקובל. במקרה מעין זה, ובהעדר ברירה אחרת, ניתן להסתמך על המזכר או המברק ממז"פ בבקשת המעצר, אך יש להבהיר לבית המשפט כי חוות הדעת המלאה איננה מוגשת משום שעריכתה טרם נסתיימה, הגם שעמדת מז"פ כבר גובשה.
4. עוד מלמד הניסיון, כי יש והמידע מגיע שלא במישרין ממז"פ אלא מהיחידה החוקרת, שלה הודיע מז"פ בעל פה על תוצאות בדיקותיו. ככלל, יש להשתדל להגיש את המברק או המזכר המקורי שנשלח ממז"פ. אולם בלית ברירה ניתן להגיש גם את הזכ"ד שבו רשם החוקר את תוכן ממצאי המז"פ.
5. במקרה שכזה, יש להקפיד על צירוף מזכר למסמך שבו מובאת חוות דעת מז"פ, המציין את דבר העברת המידע בטלפון, את פרטי השוטר שרשם את הדברים ואת פרטי השוטר שמסר את ההודעה.